

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913200865
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6913200865.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi D. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/X, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, občianske združenie, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J. Kráľa 5/A, Lučenec, a 2/ HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, IČO 42305675, o zaplatenie 478,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 18. 05. 2015, č. k. 8C/287/2013 - 77, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výrokoch II. a III., ktorými súd zamietol námietku navrhovateľa o vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, občianske združenie a 2/ HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 18.04.2013 č. k. 3Ro/26/2013-56. Druhým a tretím výrokom vyslovil, že zamietá námietky navrhovateľa o vyslovenie neprípustnosti vstupu vyššie uvedených vedľajších účastníkov 1/ a 2/ do konania na strane odporcu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, občianske združenie, a taktiež aj HLAS Spotrebiteľa, občianskeho združenie, vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na základe zákonného splnomocnenia (zákon o ochrane spotrebiteľa) za účelom ochrany práv spotrebiteľa podľa § 93 ods. 2 O. s. p.) a to oznámením o ich vstupe do konania doručeným súdu dňa 13.03.2013 a dňa 05.09.2013. Potom námietka navrhovateľa o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, ktorú vzniesol navrhovateľ podaním zo dňa 14.06.2013 a dňa 31.03.2014 nie je dôvodná, pretože v zmysle právnej úpravy platnej do 31.12.2014 právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon o ochrane spotrebiteľa) mohla do konania vstúpiť aj bez súhlasu účastníka konania (spotrebiteľa), na strane a podporu ktorého do konania vstúpila.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, voči výrokom, ktorými súd námietky navrhovateľa proti vstupu vedľajších účastníkov do konania zamietol. Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti žiadal zmeniť a rozhodnúť tak, že súd vstup uvedených občianskych združení ako vedľajších účastníkov na strane odporcu do súdneho konania nepripúšťa. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,99 eur.

Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Podľa jeho názoru pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase rozhodovania o podanej námietke a súd mal na daný prípad aplikovať právnu úpravu vedľajšieho

účastníctva t.j. § 93 O. s. p. v znení účinnom od 01.01.2015, v zmysle ktorého sa vyžaduje súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník 1/ Združenie na Ochranu občana spotrebiteľ HOOS navrhlo rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti, týkajúcej sa jeho vedľajšieho účastníctva potvrdiť z vecne správnych dôvodov. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník 2/ zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku aj odôvodnení správne, a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Odvolací súd dopĺňa, že s argumentáciou navrhovateľa uvedenou v odvolaní sa nemôže stotožniť.

Ustanovenie § 93 ods. 3 veta druhá O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 upravuje, že o prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. Dané ustanovenie znamená toľko, že ust. § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 upravuje základnú podmienku pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, a to v prípade, ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, občianske združenie, a taktiež vedľajší účastník HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, sú nepochybne takýmito organizáciami a keďže do konania vstúpili z vlastného podnetu (§ 93 ods. 3 prvá veta), súd rozhoduje o ich neprípustnosti iba v prípade námietky, teda o návrhu. Takýto návrh zo strany odporcu nebol podaný, bol však podaný zo strany navrhovateľa.

Neobstojí námietka navrhovateľa, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom vysloví súhlas. Ust. § 93 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 totiž vstup vedľajšieho účastníka nepodmieňuje súhlasom účastníka (hlavného) so vstupom, ale len súhlasom účastníka s úkonmi vedľajšieho účastníka. Je však pravdou, že účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby na jeho strane sa zúčastnil konania vedľajší účastník. V rozhodovanom prípade však odporca nevyslovil nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania (ani jedného z nich).

Odvolacie námietky navrhovateľa nie sú dôvodné a navrhovateľ nesprávnym spôsobom interpretuje rozhodnutie NS SR 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, na ktoré poukázal v odvolaní. Navrhovateľ nevenuje náležitú pozornosť rozdielnosti v právnej úprave a terminologickým pojmom, že treba rozlišovať „vstup do konania“ a „súhlas s úkonmi vedľajšieho účastníka“ (rozhodnutie NS SR 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 - bližšie vykladá povinnosť súdu skúmať úkon vedľajšieho účastníka vo vzťahu k § 93 ods. 4 a neopiera vstup vedľajšieho účastníka do konania o vyslovenie súhlasu hlavného účastníka. Vedľajší účastník nemôže do konania vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, pričom vedľajší účastník musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy vysloviť súhlas.)

Pokiaľ odvolateľ podmienky prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka odvodzoval z novely O. s. p. uskutočnenej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinnej od 01.01.2015, ktorá sa dotkla aj postavenia vedľajších účastníkov podľa § 93 v konaní, uvedená argumentácia je pre prejednávaný prípad irelevantná, ako konštatoval v rozhodnutí aj okresný súd.

Aj účastníkov predmetného konania zastihla zmena uvedeného právneho predpisu (procesného predpisu). Úprava podrobností stretu časovo rozdielných predpisov je spravidla vecou prechodných ustanovení následného predpisu. Vyššie citovaná novela O. s. p. však nestanovila žiadne prechodné ustanovenia účinné od 01.01.2015, ktoré by jednoznačne upravovali prípady, ak vedľajší účastník doručil svoje oznámenie o vstupe do konania súdu do 31.12.2014 (podľa dovtedy platnej právnej úpravy ako to bolo aj danom prípade) a zároveň je zrejmé, že účinky tohto vstupu nastali už uvedeným okamihom

doručenia oznámenia o vstupe do konania súdu (bez ďalšieho). Preto treba vychádzať z toho, že z povahy procesného práva plynie, že nové predpisy môžu pôsobiť výlučne iba odo dňa ich účinnosti, a to aj pre konania, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Procesné právo vychádza zo zásady, že na procesné úkony v konaní sa vzťahuje právo platné a účinné v čase ich vykonania. Ide o všeobecne platnú zásadu, že nie je možné vždy bezvýhradne uplatniť princíp, že nové predpisy sa uplatnia ihneď, a to i na konania začaté pred ich účinnosťou. Bezvýhradné uplatnenie takého princípu, že nové predpisy sa uplatnia ihneď, a to i na konania začaté pred ich účinnosťou, by totiž viedlo k zásahu do už vzniknutých procesných práv účastníkov. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred nadobudnutím účinnosti novely zákona musia byť zachované v záujme ochrany práv účastníkov, ale aj v záujme určitosti procesných vzťahov.

Odvolateľom presadzovaný výklad stanovuje nové právne následky pre také skutkové podmienky, ktoré nastali ešte pred účinnosťou novej právnej úpravy. Bol by v podstate uplatnením neprípustnej pravej retroaktivity, v zmysle ktorej všeobecne platí, že právne predpisy nepôsobia späť (*lex retro non agit*) a že právne vzťahy, nároky z nich vyplývajúce a pod. sa musia spravovať normami, ktoré platili v čase ich vzniku.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O. s p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Preto odvolací súd o trovách tohto odvolacieho konania, v tomto štádiu konania nerozhodoval.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.